

[Pernille Sams]

ledes at landinspektørerne trods selskabsformen beholder det personlige professionsansvar. Vi finder, det er helt afgørende, at landinspektørers uafhængighed ikke sættes over styr. Det er helt essentielt for den rolle, landinspektørerne skal udfylde, og den tillid, erhvervet bredt skal nyde, men vi mener heller ikke, at der sker en udtynding af uafhængigheden med denne ændring, og vi skal gøre vores til en hurtig udvalgsbehandling.

Bodil Thrane (V):

Lovforslag nr. L 108 handler om at give landinspektørerne flere muligheder for at drive deres virksomhed. Den tid, vi lever i, kræver mere viden, mere teknik og en hurtig sagsbehandling også for landinspektører, og derfor er det nødvendigt at ændre den virksomhedsform, landinspektørerne hidtil har haft, nemlig enkeltmandseje, til at være og kunne mere. Det er derfor hensigten at give mulighed for at danne selskaber, så der lettes adgang til kapitalfremkaldelse og stordriftsfordele, så man kan imødekomme de stigende krav, både når man taler om erhvervsliv og samfund.

Venstre vil gerne anbefale lovforslaget med de bemærkninger i lovforslaget, der sikrer landinspektørernes uafhængighed af forskellige interesser. Vi er også indforstået med boligministerens bemyndigelse til at fastsætte de nærmere regler for at udøve landinspektørvirksomhed i selskabsform.

Pelle Voigt (SF):

SF vil gerne medvirke til en positiv behandling af dette forslag i Folketingets Boligudvalg. Vi har set, at der er tale om et ønske fra landinspektørerne selv om at få en sådan ændring til forbedring af virksomheden, og det vil vi meget gerne være med til at se nøjere på og sandsynligvis også gerne være med til at gennemføre.

Kim Behnke (FP):

Vi har fuld forståelse for, at landinspektørerne ønsker frihed til selv at afgøre, hvilken organisationsform deres virksomhed skal have, og derfor støtter vi selve den del af det. Vi har også fuld forståelse for, at man er nødt til, netop når det drejer sig om virksomheder som landinspektørvirksomheder, at have reglen om, at der er en personlig hæftelse ud over selskabsformen.

Derimod kan vi ikke se, hvorfor aktier og anparter i selskaberne kun skulle kunne ejes af landinspektører med beskikkelse. Der tales grundigt i bemærkningerne om behovet for at få tilført ny kapital, for at få nye organisationsformer, at man sammenslutter sig, at man gør sig bedre, både økonomisk og driftsmæssigt. Hvis det skal kunne lykkes, må der være brug for også at få tilført kapital udefra, og derfor har vi svært ved at forstå, hvorfor andre ikke skal have lov til at købe aktier eller anparter i disse selskaber.

Vi kan heller ikke forstå, hvorfor det er boligministeren, der skal bestemme, hvad der sker, når en af disse landinspektører dør og aktierne skal afhændes. De må efter vores mening efter ganske normale regler kunne indgå i boopgørelserne.

Vi har også svært ved at forstå, at boligministeren skal bestemme, hvad disse virksomheder må have lov til at hedde. Om det skal hedde Pedersens eller Jensens landinspektørvirksomhed, er tilsyneladende noget, som boligministeren skal bestemme. Det har vi svært ved at forstå. Der er slet ikke samme regler, når man sammenligner med det, der henvises til, nemlig f.eks. advokatvirksomhederne. Det er ikke justitsministeren, der bestemmer, hvilket navn advokatvirksomhederne skal have. Derfor kan vi slet ikke finde belæg for det ønske fra boligministeren.

Endvidere er der spørgsmålet om, hvorvidt en landinspektør må være bestyrer af mere end ét kontorsted. Der er heller ikke samme regler om, at en advokat, som laver filialer rundt omkring, skal have en bestemt uddannet advokat til at bestyre det pågældende kontor. Vi kan da i hvert fald ikke forstå, hvis landinspektørerne selv har bedt om de regler. Det er regler, der kun er til for reglernes skyld, og for at man i Boligministeriet kan have en masse embedsmænd til at sidde og se, om reglerne nu bliver overholdt.

Når vi når til nr. 3, kommer der en anden interessant sag, nemlig at det er sådan, at hvis landinspektøren ikke selv vil påtage sig en given opgave, kan boligministeren simpelt hen pålægge en landinspektør at påtage sig opgaven, og det kan vi heller ikke forstå, når man tænker på, at boligministeren samtidig er minister for Kort- og Matrikelstyrelsen, og at man i Kort- og Matrikelstyrelsen har landinspektører ansat.